

Μου κήρυξες, Κορώνα μου, χροσὴ μου περιστέρας,
γιατὶ τὸν σκοπὸν φόρεσα τὸν κόκκινον μὲν μέγα,
κ' εἶπα γὰρ ἐὰν Στυγάματα πῶς ἔγνων πλακάνη
καὶ πῶς δὲν ἔκωμος καλὰ νὰ φέρῃς τὸν Σακάνη.

Ἄλλ' ὅμως κ' ἄν τὸν φόρεσα κ' ἔγινα Μαζαγιῶς
ὁ σκοπὸς μου δὲν εἰζέτω πῶς θάξῃ τέτοιο τέλος,
κ' ἄφου τὸν Κόντε λημονεῖς γὰρ τὸν ρεπουμπλικάνω
γ' αὐτὸ κ' ἐγὼ δὲν δέχομαι Κυβέρνησι νὰ κάνω.

Ἔτσι μίλησε κ' ἔκείνος, ποῦ τοῦ κλέψαν τῆς ἀγάπης,
καὶ σ' ὅτ' οἴηται του γυρίζει κουρασμένος ἀπὸ κόπης,
καὶ τοῦ φώναξαν οἱ φίλοι: σιγαράτα, Κόντε, τίπες,
δῶσε πρέπει νὰ φυλάξῃς καὶ τὴν ποιητὴ μὲ τρόπο.

Ὁ πολὺς θυμὸς, Κορζητῆ, σκέφου πῶς δὲν μὰς συμφορεῖ,
κῆρα τὸς φίλους γύρω πῶς σοῦ κάνουνε καρτέρι,
ψύλλους σ' ἐσχάρα δὲν πρέπει νὰ πολυγυρεύετε,
κ' ἄν ὁ Μήτσιος ἔχει γίνῃ
τῆς Κορώνας τὸ πάλαι,
ἀποτὸν νὰ κουρεύεται.

Τὴν διάλωσι φοβήσουν μὴ τὴν δώσουν σ' ὅταν Σακάνη
καὶ σὲ μέτρησ' μὲ τὴν κάνα.

Ὁ πατριώτης Φασουλῆς σ' τοὺς δύο πρώτους τῆς Βουλῆς.

Τρέψετε πάλιν, ἀρχηγοὶ κομμάτων, σ' τοὺς λαμπῶνας...
ἐφημερίδων νέμματα ἐὰν λόγια τῆς Κορώνας.
Τοῦ Μήτσιου τὰ ναυχήματα, τοῦ Μήτσιου τὰ πανίματα
λένε πῶς βγήσαν νέμματα.

Ἄν ἔπρατε, Κορζητῆ μου, γ' αὐτὰ νὰ κερτιόσης
καὶ νὰ ζηλέψῃς ἀδικα καὶ νὰ μὰς στυγνίσης.

Σὺ, ποῦ σὲν πέρδικα παταῖς
κ' εἶσαι χαριτὸν χάρις,
ὅς ἔπρατε τοῖς μεταητοῖς
ἀμέσως νὰ τὰ πάσης.

Ἄν ἔπρατε, Κορζητῆ μου, νὰ σοῦ νακοφανῆ
καὶ νὰ μὴ θέλῃς Σύμβουλος νὰ γίνῃς γὰρ ποιητῆ.
Κ' ἄν εἶπε κ' ἔγινε ἔπαινο τοῦ Στέμματος δὲν πειράζει,
καλὸ δὲν φέρνει, Κόντε μου, τῆς ζήλειος τοῦ μαρζέ.

Κ' ἄν εἶπε κ' ἔγινε ἔπαινο τοῦ Στέμματος παρατάτης
γὰρ τὸν ρεπουμπλικάνω,
δὲν πρέπει παῖσμα νὰ βασίσης, μήτε νὰ γολοσιάνῃς,
καὶ δέξου, σὲ παρακαλῶ, Κυβέρνησι νὰ κάνῃς.

Κόντε, γ' αὐτὰ μὴν κλέψουσι,
μὴ θάβρῃσαι, μὴ χάνῃσαι,
κ' ἄν καὶ σ' ὅτ' ἔπαινο ὁ Βασιλεὺς ἐπισημῶς ἐράνη,
καλὸς κ' αὐτὸς, καλὸς καὶ σὺ, κ' ὁ δὲν σὰς γὰρ στεφάνῃ.

Φέρε τῆς ζήλειος σὲ καὶ μὲ καὶ πόνε πόνων ἔπρατε...
τοὺς δύο πρώτους τῆς Βουλῆς
ἴσα τοὺς ἔχει προσφιλῆς
Ἄδικος, φ' ἴσα μ' ἔμπελε, λαοὶ ἐπιτεράφεται.

Κ' ἄν εἶπε σήμερον πολλὰ σ' ὅτ' κατασφ' μαλλί
κ' ἐχόλισαν πολλοί,
ἀλλ' ὅμως εἶναι πιθανὸν ὁ Κόντε, μὰς ἀργότερα
ν' ἀνοήση περισσότερα.

Ἔτσι κ' οἱ δὲν νὰ μένετε τοῦ γένους μας σωτήρες
καὶ πάντα νὰ σκιαίεσθε σὲν τηλαυγῆς φωστήρας
ὑπὸ τὴν σκέπη τὴν εσπέρη τοῦ Μεγαλειοτάτου,
καὶ νὰ σὰς λῆη καὶ τοὺς δὲν ἐξόχως του καὶ χροσὴ του.

Χαρήτε, Σκαρπινάκηδες καὶ οἱ εἰς Ρεπουμπλικάνοι,
ὁ Βασιλεὺς ζητεῖ Στρατὸ... τίπες καὶ θὰ τὸ κάνῃ.
Μήτσιου, μὲ Γιάζω καὶ Βουλκῆν καὶ Μάνιχερ κυβέρνῃ,
σὸ Κόντε, σ' ἵσῃ παραγγελαῖς κ' αὐτὸν τὸν Μήτσιου πέρα.

Ναὶ μὲν κ' ὁ δὲν σὰς θέλει στρατεύματα καὶ σκέπη,
μὰ θέλουνε κ' ὁ Βουλνιανὸν ρουσοφί καὶ ζύλαφα,
κ' ἔτσι φάει δὲν δίνετε
σ' ὅτ' λαίμαργο ρουσοφί,
τότε Στρατὸς δὲν γίνεται
κ' ἄντιο τίλ πασοῦτο.

Κόντε, τὴν κάνα ἔχασες, θαρρῶ πολὺ πῶς κέρτιος,
κ' ἀμέσως σὲ παρακαλῶ Κυβέρνησι σχηματῖος.
Κάνει κακὸν κάθε θυμὸς, ὅπου δὲν ἐθευμαίνει...
γὰρ κῆρα τῆς τραγῶν σου τὴν στρουγγα πῶς προομένῃ.

Ἔπειν αὐτὰ, κ' ἔβροσε μ' ἄλλαλαμὸς ἡ σ' ἄντι
πῶς ὁ ζήλειος δέχεται Κυβέρνησι νὰ κάνῃ.

Μαὶ κομμάτιας κομμάτιας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελαῖς.

Ἐ! σ' ὅτ' Λουβέρω, μὰς σ' ὅτ' Λουβέρω, μ' ἄντι σ' ὅτ' Λουβέρω μ' ἄντι,
ποῦναι σ' ὅτ' ἄντι Ἀλόλου καὶ πῶς σ' ὅτ' ἄντι τὸ πῶλλο.

Ἐ! φωνάζω σ' ὅτ' πλοσιόσις καὶ σὲ φίλους φασαλιόσις:
θέλετε τρέψῃ σ' ὅτ' ἄντι, λάμπαις καὶ πολυελαῖος;
θέλετε φουρνιμένα πρῶνις, Παρμιέτο τεκεῖ,
κρῶσταλλα καὶ ποροελάνας καὶ ταγέρας καὶ καὶ καὶ;
Μὲς σ' ὅτ' Λουβέρω θὰ τὰ βρῆτε λαμπιερὰ κ' ἄντινοβῆλα,
καὶ τοῖς ἑκατὸν τρεῖς τα γίνετ' ἔκπαισιος δι' ἄλα.
Μὲς σ' ὅτ' Λουβέρω θὰ τὰ βρῆτε, μὲς σ' ὅτ' Λουβέρω νὰ νὰ,
Κανελλόπουλος τρέξῃ καὶ σ' ὅτ' ἄντι τὸ κυβερνῆ.

Τοῦ Ζαμαρία Καλνῶ καὶ Σταύρος ὁ Λοάτος
σ' ὅτ' ἄντι γάμονος ἐνυγῆς ἐπέλασαν ἰσχυάτις.

Τέχνη καὶ Φρενοπάθεια τοῦ Παύλου τοῦ Νιρβῆνα,
τοῦ φιλολόγου τοῦ γαζαροῦ, ποῦναι σ' ὅτ' ἄντι μάνα.

Ἐλλα Φὸν Τισνα, Γερμανίς μὲ σ' ὅτ' ἄντι Βαρόντος,
π' ἐρικλυτὸν φιλέλληγα σ' ὅτ' ἄντι τῶν Μπακιδόνων,
καὶ καλλιτέχνης τραγῶδης ἰδιόμοιος τὰ μάλα,
θὰ πῶλλη ρόλους ἐκτεκτοῦ σ' ὅτ' ἄντι Παρρασοῦ τὴν ἀδία.